រឿង មហាចោរនៅទល់ដែន

ភាគទី២៣

ល្ងាចថ្ងៃ ដែលមានការវិវាទ រវាងមានន្ទ និង កាមានេះ ព្រះកម្ពុតជាបិតា ពុំបានទៅណាទេ។ នៅក្នុងដំណាក់ គេឮសូរ តូរ្យតន្ត្រីរងំៗ យូរៗ ចម្រៀងកញ្ញាម្នាក់ លាន់ឮឡើងគ្រលួច រួចគឺសូរមាត់អ្នកសើចហ៊ោកញ្ជៀវ សប្បាយ។ ព្រះកម្ពុត លង់ក្នុងសេចក្តីសប្បាយនេះឯង។ អង្គុយលើកៅអីដាំត្បូង ទ្រង់សំលៀកបំពាក់មួយ ដ៏ល្អឆើតឆាយ ព្រះកម្ពុតទះដៃសើចក្អាកក្អាយ ពីមុខស្រី ដែលរេរាំយ៉ាងស្រស់អស់ពីចិត្ត។ ក្នុងនោះ ទាហានម្នាក់ចូលមក ព្រះកម្ពុតរាដៃ ឲ្យពួករបាំឈប់។ របាំក៏ឈប់ស្ងាត់សូន្យ ។ អ្នករាំក៏លបៗ ចូលទៅកៀនៗ ព្រះកម្ពុត ឱនសួរទៅទាហាន ដែលឈរត្រង់ខ្លួន នៅពីមុខលោកថា៖

- មានការអ្វី ?
- ព្រះបាទម្ចាស់ កាមាត្រូវរបួសជាទំងន់។

ព្រះកម្ពុតឮចំលើយយ៉ាងនោះ បើកភ្នែកធំៗ ញញញ្ញើញសួរតទៅទៀតថា៖

- រឿងអី វានៅឯណា ?
- ព្រះបាទម្ចាស់នៅខាងមុខ មានរឿងជាមួយមានន្ទ។
- យី ! ឯណា ជូនអញទៅ

ព្រះកម្ពុតក៏ដើរចេញពីកៅអីកិត្តិយស ដោយមានទាហានអមទាំងសងខាង ចេញទៅផងៗ។ អ្នកក្មេង អ្នករាំទាំងប៉ុន្មាន ឆ្ងល់នឹងរឿងនេះក្រៃពេក តែពុំមានអ្នកណាមួយ ហ៊ានមាត់កអ្វីឡើយ។ លុះដើរទៅដល់ ឃើញដាក់ជាកាមាមែនហើយ ព្រះកម្ពុតមានទឹកមុខឡើងក្រហម លោកបញ្ជាដូចតទៅ៖

- យកវាទៅថែរក្សាទៅ ! ទៅឆាប់ ៗ!

សេនាជំនិតទាំងអស់ ក៏គ្រាប់កាមាយកទៅ។ ព្រះកម្ពុតដកដង្ហើមធំសម្លឹងទៅក្រៅ ឃើញមនុស្សម្នាក់ក្មេង មុខកាច សក់រួញ ក៏ហៅបុរសនោះ ឲ្យចូលមក។

អត្ថបទដោយ៖ មាស សុភាព

- និលៗ ឯងដឹងរឿងរ៉ាវអ្វីទេ ?
- ព្រះបាទម្ចាស់ ដឹងខ្លះដែរៗ
- អាមានន្ទ និង អាកាមា វាមានរឿងអីនឹងគ្នា ?
- ព្រះបាទម្ចាស់មានរឿងពីស្រីៗ
- ស្រី ? ស្រីអី?
- មានន្ទមានប្រពន្ធមួយ ឈ្មោះនាងទេវី កាមាក៏ស្រលាញ់នាងនេះដែរៗ
- ទេវី ? កូនវិសេសក្លាហាន ដែលទើបស្លាប់ទៅនោះឬ ?
- ព្រះបាទម្ចាស់!
- អាមានន្ទ វាការគ្នាពីកាលណា ?
- បាទទានប្រោស ការរួចប្រហែលមួយឆ្នាំហើយៗ
- យី ! អានេះ ចិត្តធំមែន ! ចុះអាកាមា ម្ដេចក៏វាស្រលាញ់នាងទេវីដែរ ?
- ព្រះបាទម្ចាស់ស្រលាញ់ដែរៗ
- ស្រលាញ់មុន ឬ ក្រោយអាមានន្ទ?
- ព្រះបាទម្ចាស់ស្រលាញ់ក្រោយទេៗ
- រួចវាដណ្ដើមគ្នា ?
- ព្រះបាទម្ចាស់ ប្រហែលដូច្នោះហើយ បានជាកាប់គ្នាថ្ងៃនេះឯងៗ
- ហ៊ឺ ! គិតទៅកូនៗ វាមើលងាយឯងមែនៗ អាអស់នេះ សមតែកាត់ក្បាលវាចោលៗ អាកាមាចុះវានៅក្មេង ចុះអាមនន្ទក្បាល

កញ្ចាស់ ក៏វាព្រើលដែរ រួចវាស្រលាញ់អ្នកណាមិនស្រលាញ់ ទៅស្រលាញ់មីទេវី កូនអាចង្រៃវិសេសក្លាហាន នោះទៀតៗ ហ៎ា ៗ! វាដឹងថាអញស្អប់វិសេសក្លាហាន រួចវាស៊ុមគ្រលុំគ្នាមិនប្រាប់អញៗ តើឥឡូវ អាមានន្ទវាទៅណាហើយ ?

- ព្រះបាទម្ចាស់ ឮថា ជិះសេះទៅខាងមង្គលបុរីៗ

អត្ថបទដោយ៖ មាស សុភាព

- យើ ! អានេះរត់ហើយតើ។ វាដឹងខ្លួនវាហើយ ។ ទៅនិលឯងយកទាហាន ១២នាក់ជិះសេះ ទៅចាប់វាចង នាំមកឲ្យខ្ញុំ យ៉ាងប្រញាប់។
- ខ្ញុំព្រះបាទសុំចុតហ្មាយ ទានប្រោស។
- អើ ៗ !
- ព្រះកម្ពុតសរសេរចុតហ្មាយដូចតទៅ៖

  ចុតហ្មាយឲ្យចាប់ខ្លួន

  យើងព្រះកម្ពុត ចៅហ្វាយខេត្តសិរីសោភ័ណ បង្គប់ឲ្យមេកងនិល ពេជ្រ ចេញមកចាប់មេទ័ពមានន្ទ។

  បើឈ្មោះនេះរឹងទទឹង និលពេជ្រអាចសម្លាប់ចោលបានពេញច្បាប់។

  ព្រះកម្ពុត។

(សូមរង់ចាំតាមដានភាគទី២៤ នៅសប្តាហ៍ក្រោយ)

អរិយធម៌ខ្មែរ
KHMER CIVILIZATION

អត្ថបទដោយ៖ មាស សុភាព